

a helyi szokást, hogy az intézmény kiadványaiból, legyenek azok rektori, tanszéki vagy KISZ kiadványok, meghatározott példányt átadjanak a könyvtárnak. A megyei könyvtárak helyismereti gyűjteményük számára — ha másként nem, évente megismételt felkérésekkel — beszerezhetik az elmulasztott kiadványokat, kialakíthatják gyűjteményük később pótolhatatlan alapjait.

A magyar művelődéstörténeti kutatás javára teszik — ha megteszik.

Viczián János

a lapokban olvastuk

Szót kérek!

Idejében szólok, legyenek nagyon óvatosak. Holnap április elseje lesz, a nagy tréfacsinálások, beugratások napja. Megvallom, az április 1-i mőkamesterekre nem tudok nehezteni. Haragszom viszont azokra, akik az év többi napjain próbálnak tréfát űzni velünk, méghozzá a hivatalosság komoly álarca mögé bújva. Mindenki tud ilyen példákat, ugye hát én is tudok. Érdekes ötlete támadt Gyömrőn a művelődési ház igazgatójának. Javasolta, hogy a vasútállomáson üresen álló pavilonban rendezzenek be egy könyvtárfiókot. Am a vasútigazgatóság elutasította a kérelmet. Íme az indokolás, szó szerint idézem:

„A vasút veszélyes üzem, ezért üzemvitelével nem egyeztethető össze, hogy az állomás területén az utazással nem összefüggő ténykedés engedélyezhető legyen. A kölcsönkönyvtár munkájának természeténél fogva az azt felkeresők ott hosszabb, rövidebb ideig tartózkodnának, sőt olyanok is felkeresnék, akik részéről utazási szándék fel sem merül. A nem kívánatos többlet tartózkodással nem teremthetünk olyan körülményeket, amelyek előidézői lehetnek egy figyelmetlenség folytán előálló baleseteknek.”

Hát eddig a levél, amelyet nem április elsején kelteztek, bármennyire is úgy hangzik. A vasútállomásokon lehet vásárolni bicskát, karórát, kártyát, nyalókat, harisnyát és szeszesitalt is. Ez a MÁV sajtós logikája szerint az utazással össz-

szefüggő tevékenység, és nem rejt magában balesetveszélyt. Csak a könyvkölcsönzés nem függ össze az utazással, csak az veszélyes. Hát mert ismerjük, milyen a magyar, ha könyvet lát, vagy csak ha a szagát megérzi a könyvnek. Egyből megvadul, se lát, se hall, egymást tiporva tülekedik, hogy betűhűségét kielégítse. Gondolom, a gyömrői vasútállomáson is gyakorta öltremennének az izgága könyvbarátok amiatt, hogy ki kölesőnözze ki elsőként a legfrisebb esztétikai műveket. S akinek nem jutna belőle, képes lenne báró Kemény Zsigmond bőrkötésű műveivel fejbeverni azt, aki elkaparintotta előle. Aztán az is mindennapos lenne, hogy a kritikai realizmus és az új romantizmus hívei hajbakapnának. És a parázs irodalmi vita hevében a sínek közé lökdösnék egymást.

De hát ez még a kisebbik baj. Am a telhetetlen utasnak nem volna elég az, hogy könyvet kapott, azt eléggé el nem ítéltető módon olvasni is szeretné. A vonaton. Ahhoz pedig világosság kellene. Megkívánná, hogy tisztítsák rendesen az ablakokat, égjenek a lámpák a kocsikban.

Ha valaki azt állítaná, hogy a tiszta ablak, a kivilágított fülke amúgy is járna az utasnak, ne hallgassanak rá, csak be akarja ugratni magukat. Hiszen ne feledjék, holnap április elseje lesz.

Radványi Barna
(Közölte a Kossuth Rádió március 31-én)

MÁSFÉL ÉVTIZEDES fennállásának mérlegét nyújtja az olvasónak statisztikai adatgyűjteményében a veszprémi SZMT könyvtár. A felsorakoztatott adatok szerint 1958-ban, az indulás évében a megye szakszervezeti könyvtárai összesen 120 ezer könyvvel rendelkeztek, 1972-ben pedig 244 ezer könyvből válogathattak az olvasók. S míg a kezdet évében 15 900 olvasó 160 ezer könyvet kölcsönözött, addig az elmúlt évben már 24 ezren 405 ezer kötetet vittek ki a hálózat könyvtáraiból. Jelenleg a központi könyvtáron kívül 101 könyvtári egység működik, mégpedig 3 körzeti, 10 önálló, 88 letéti könyvtárként. Önálló helyiséggel a könyvtáraknak 47 százaléka rendelkezik. A sokszorosított kiadvány szöveges része a megye szakszervezeti könyvtárhálózatának négyéves fejlesztési tervét is tartalmazza. Eszerint a határfok növelése és az erők egyesítése érdekében újabb körzeti könyvtárt létesítenek, s a 300 kötetnél kevesebb könyvvel rendelkező könyvtárakat megszüntetik. 10 új munkaerő beállításával növelik a főfoglalkozású könyvtárosok számát. A működési költségeket az 1971-es (kerek számmal) 1 millió forintról 1975-re másfél millióra emelik.

A Magyar Könyvtáros Egyesület zenei szekciójának I. vándorgyűlése

Március 23—24-én tartotta I. vándorgyűlését a Magyar Könyvtárosok Egyesületének zenei szekciója a miskolci II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtárban. Az eszmecsere három referátum köré csoportosult: *Gráfné Forrai Magda* a zeneoktatási intézmények könyvtárainak történetéről és helyzetéről beszélt, *Skaliczki Józsefné* a közművelődési könyvtárak zenei részlegének és hangtárainak szerepéről és gyűjtőköréről tartott előadást, *dr. Szép Zoltán* a létesítendő új Magyar Nemzeti Hangtár feladatairól és tevékenységéről szólt.

A jól megválasztott témákat tárgyaló előadások a több mint száz résztvevő tevékeny közreműködését váltották ki. Számos hozzászóló sürgette, hogy a magyar kiadású kottákhoz nyomtatott katalóguscédulák készüljenek, sürgették továbbá a kották központi címjegyzékének létrehozását, a tágan értelmezett szabványosítást a zenei gyűjtemények összehangolt munkájában.

A Nemzeti Hangtár létesítésének sok irányú előkészítő munkájáról kapott tájékoztatásból kirajzolódott az országos hatáskörrel felruházott intézmény hármas fokozatban megvalósításra kerülő fejlesztési terve, a régóta várt központi szolgáltatások, a hangtári módszertani irányítás megnyugtató megoldása.

A szekció tagsága új vezetőséget választott. Tisztségviselők lettek: *Benkő Csabáné* (Miskolci Megyei Könyvtár), *Gyimes Ferenc* (Állami Gorkij Könyvtár), *Károlyiné Giczi Zsuzsanna* (Zeneművészeti Főiskola), *Skaliczki Józsefné* (Szeged, Somogyi Könyvtár), *Vavrincez Veronika* (OSZK, Zeneműtár).

A megbeszéléseket a figyelmes rendezők — a megyei könyvtár munkatársai — városnézéssel s a Zenepalotában tartott záróhangversennyel színesítették. A résztvevők közös vacsoráját másnap jól sikerült Diósgyőr-Lillafüred-i kirándulás követte. (Gy. F.)

RENDAHAGYÓ BIOLÓGIAÓRÁT tartott a Paksi Járási Könyvtárban a gimnáziumi és az általános iskolai tanulóknak Kasza László, a veszprémi állatkert igazgatója. A filmvetítéssel egybekötött állatpszichológiai előadáson „közreműködött” Mónika, az állatkert népszerű csimpánza is. (P. L.)